

om den økonomiske Evne til at bære en saadan Skat, saa maa den lægges ikke paa vedkommende selv, fordi Folk i Værnepligtsalderen i Reglen ikke selv have Formue, men paa hans Forældre, og en saadan Overflytning vil altid bringe Vanskeligheder over for en personlig Byrde, som Værnepligten er; den Indvending vil saaledes straks lyde, at disse Forældre faa en ny Byrde, fordi de i Forvejen have en Byrde ved at have sat Børn i Verden og opdraget dem; her i Salen kom den da ogsaa straks til Orde fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje Valgkreds (Jungersen). Jeg har fremhævet alt dette for at vise, at ved at sammenknytte de to Spørgsmaal kommer man til at staa over for noget, som det kan blive vanskeligt at enes om. Kan man imidlertid enes om en retfærdig Form for en Værneskat og derved skaffe de nødvendige Midler til en Forbedring af de meniges Løn, ser jeg det gerne og skal gerne være med dertil, men jeg vil meget beklage, om man gør det til en Forudsætning for at gaa til den i og for sig retfærdige Lønningsforbedring for Underofficererne. Netop af Hensyn til de menige vil det, uanset en mulig Forbedring af deres Løn, være rigtigt at gaa til en Vedtagelse af den foreliggende Lov, thi der er ingen Tvivl om, at 6, 8 eller 10 Øre mere om Dagen har ikke nær den Betydning for de menige som det, at de kunne være sikre paa at faa en god og hensynsfuld Behandling og et godt Udbytte af deres Tjenestetid. Og en Forudsætning herfor er det, at vi vedblive at have den samme gode Underofficersstand som hidtil. Man har jo nok enkelte Gange set i Bladene og ogsaa hørt her i Salen, at der er øvet Overgreb fra Underofficerernes Side over for menige. I mange af disse Tilfælde turde det dog maaske vise sig, naar man kommer ret ind i Sagen, at de menige selv have været Hovedgrunden dertil. Er det stridige og ureglerlige Kræfter, man skal kommandere, kan det tit være vanskeligt at komme igennem, uden at tage lidt haardt fat. Lad der imidlertid ogsaa enkelte Gange være taget lidt haardere fat end strengt taget nødvendigt, der er jo braadne Kar i alle Lande og i alle Stænder, saa gælder det dog, at i det hele og store have vi en Underofficersstand saa dygtig og samvittighedsfuld, som man kan ønske det. Det er af den største Betydning, at vi bevare dette Forhold, og det kan ikke ske paa Basis af de nuværende Lønninger. Vi kunne knapt nok være sikre paa det med de her foreslaaede Lønninger.

Jeg henstiller derfor til alle ærede Medlemmer, hvilket Parti de end tilhøre, at søge at fremme dette Lovforslag uanset de andre Fordringer, der ere komne frem. Vi skyldte de menige det, vi skyldte Underofficersstanden det, men først og sidst skyldte vi Landet det, fordi det at bevare en god Underofficersstand har en saa overvejende Betydning for Hæren og dermed for Landets Forsvar. Disse Udtalelser ere til Dels en Tilslutning til, hvad der allerede er fremkommet, men skulde tillige være en Paavisning af, at den Sammenknytning, der har været paa Tale, let kunde blive en Hindring for Lovens Gennemførelse og derfor bør søges undgaaet.

N. Jensen: Jeg har med Interesse hørt paa Forhandlingerne om dette Forslag og det foregaaende. Naar jeg har begæret Ordet, er det for at rette et Spørgsmaal til den højtærede Krigsminister, idet jeg ikke skal komme vidtløftig ind paa en anbefaling af det foreliggende Lovforslag. Jeg har tilladt mig ved tidligere Lejligheder at paapege, hvorledes jeg troede, vi burde gaa til en Forbedring af Underofficersstandens Kaar; det skal jeg ikke gentage i Dag, men jeg tror, at den højtærede Minister har truffet det i faa Ord ved at sige, at hvis der ikke sker nogen Forandring i dette Forhold, vil Følgen blive, at de daarligste Kræfter ville blive, og de bedste gaa, og det vilde være til Skade for Hæren og, tror jeg, i højeste Grad til Skade for Landet. Vi have Ret til at kræve, at vore Sønner, naar de komme ind, ikke alene blive humant behandlede, men behandlede af dygtige, intelligente Folk; men saa maa vi ogsaa yde dem Retfærdighed og give dem en ordentlig Løn. Jeg har ogsaa opfattet de Udtalelser, som ere faldne i Dag, saaledes, at man ikke var blind herfor.

Der er fra enkelte Sider stillet Betingelser for at gaa med til Lovforslaget. Saaledes har det ærede Medlem for Hjørring (Jungersen) stillet som Betingelse for at gaa med til Forslaget om Lønningsbestemmelser for Underofficererne i Søværnet, at vi fik en Søværnslov. Jeg antager ikke, at det gælder Underofficererne i Hæren, at de ere afhængige af Søværnsloven. Andre have været inde paa Spørgsmaalet om Forhøjelse af de meniges Løn. Derom antager jeg, at vi alle kunne være enige, at det var ønskeligt ogsaa at faa denne forhøjet, men at der bør være nogen Sammenkobling mellem disse Ting, ser jeg absolut heller ingen Grund til. Naar det